

Eftir at Erling Laksáfoss var deyður, tosaðu eg og Jústinus Eidesgaard, blaðmaður á Sosialinum, um, at okkurt átti at verið sett á prent um Erling. Hóast nakað er fráliðið, eru her nakrar reglur til minnis um hann.

Serstakir vinnulívmenn hava altíð sett djúp merki eftir seg, har teir hava virkað. Teir góvu umhvørvinum lív, og hava altíð verið við til at skapa landsmonnum okkara møguleikar at seta fótur undir egið borð.

Ein teirra var Erling Laksáfoss.

Eg havi ikki sæð nakað eftirmæli um Erling, síðani deyða hansara í fjør. – Tað hevur undrað meg.

Foreldrin hjá Erlingi vóru Hannunia á Biskupsstøð, dóttir Símun Jens, og Pól, ið ættaður var úr Oyndarfirði, vanligi nevndur Pól á Biskupsstøð.

Tey búsettust á Biskupsstøð, í trøðni hjá Símoni Jens. »Laksáfoss-systkini« vuku upp unír góðum viðurskiftum, har stutt var bæði til fjals og fjøru, og tað sum annars hevði áhuga teirra. – Hetta var ikki langt frá, har hetja okkara, Nólsoyar Páll, skyldmaður Erlings, búið, meðan hann gjørdi síni størstu brøgd.

Erling var elstur av sjeystkjum. Anna, ið giftist til Noregs, Trygvi og Hallur, ið búsettust í Klaksvík, Aina, ið giftist til Danmarkar og síðani tær báðar systamar, Ása og Apolonia, ið doyðu tíðliga.

Hann kom sum ungur til persónliga trúgv á Harran.

Kom sera væl fyrri

Eftir at hava verið í læru á Bedingini, sum tá var millum størstu arbeidsplass í Klaksvík, fór hann á maskinskúla, har væl lá fyrri.

Mær er sagt frá monnum, ið arbeiddu saman við Erlingi, tá hann var ungur, at longu tá sást, at hann var ikki bert ein vanligur

Erling í góðum árum – helst umborð á føroyska flaggskipinum Skálabergi

Erling Laksáfoss – hevði stórt álit á føroyska fiskimanninum

Hesin undangongumaður ræddist – eins og frændi hansara, Nólsoyar Páll – einki og ongan, og var hendinga arbeidssamur

maður, men evni hansara stungu upp um tað vanliga.

Eftir lokna próvtøku sum maskinistur slapp hann umborð á skipini hjá Kjølbro, og kom at sigla við helst mætasta skipara í Føroyum, Kaj hjá Mortani.

Kaj segði mær einaferð, at ein betri l. meistari enn Erling var valla at finna, hóast tað meira enn so kom fyrri, at teir ikki vóru samdir. – Men Erling var eitt fund, segði hann.

Samstarvið teirra millum

hevur helst eisini havt tað ávirkan, at stavnhalðið hjá Erlingi gjørdist, at sjómaðurin hevur góð og tíðarhóskandi vinnutól fyrri neyðini, og framleiðslufólkkið skuldi hava tað gott umborð á skipinum. – Erling hevði stórt álit á føroyska fiskimanninum.

Erling giftist við Mariu, dóttir kenda skiparan Dáva úr Gerðum. Tey fingur trí bóm, Helgu, Ruth og Páll.

Tá ein kom á tal við Erling, gekk leiðin altíð út í stóru verð. Hann fylgdi

væl við, var vælgerðin, og tað hann umgekk, fekk eina serliga eyma og hegnisliga hond.

Hann var hugsjónarmaður burturav, hevði altíð stórar ætlanir, og var sera spennandi maður at koma á tal við, var stuttligur og hendinga áhugaverður frásøgumaður.

Stovnaðu Støllu-felagið

Í 1960 stovnaðu teir triggir brøðurnir Erling, Trygvi og Hallur fyrirk-

una Stella Shipping & Commercial Co. Ltd. – Teir hildu til úti í Gamla Klaksvíkshandlinum, har Norðoya Forminnissavn er nú.

Beinanvegin sást, at her var talan um hægri stevnumið.

Á skrivstovu vóru m.o. Maria hjá Erling, og tá var ikki talan um goldna yvir- og annað »luxus«. – Talan var bert um at fáa arbeidðið frá hondini, tímatálið varð ikki tosað um. Maria átók sær alt tað

bókliga arbeidðið, sum hon gjørdi við lít, og tað skal eisini sigast, at tá Erling kom við sínum ætlanum, har summar heilt náttúrliga lógu oman fyrri vanligi mannahugsan, tók hann altíð Mariu við í viðgerðir.

Fyrsti báturin, Stella Maria, kom á heysti 1961, síðani kom Stella Kristina á vári 1962, og í 1963 kom Stella Karina.

Teir báðir fyrstu vóru vanligir línubátar, meðan Stella Karina var frystilínubátur, ið fiskaði eitt nú hemara við kanadisku strendurnar.

Hetta vóru stórhendingar fyrri Klaksvíkina, ikki bert tí vit fingur skip á vágna, men hetta vóru hendingar línubátar, væl fyriskipaðir, stórir og sera snottligir.

Skiparar sum n.a. Levi Joensen, Hallur Laksáfoss, Andrass Skarðenni, Jógvan Isaksen, Símun Mikkelsen (í Heimistovu) og Grímur Rasmussen mynstraðu, og væl gekk.

Øll tey fyrstu árinu seldu teir sjálvir fiskin. Hetta gav gylt.

Brutu upp úr nýggjum innan føroyska fiskiveiðu

Væl gekk við fyrirkuni, og ikki gekk long tíð, fyrr enn teir fóru undir nýskapar innan føroyska trolarafiskivinnu.

Um miðjan sekstíárin helt Erling, at best var at umskipa veiðutólini. Heldur enn at halda fram við línuskipinum, varð farið undir at arbeidja við nýggjum hekkutrolara-projekti. Fyrsti trolarin, Stella Kristina, kom í 1969, og næsti í 1970, hetta var Stella Karina.

Teir smærri línubátarnir vórðu seldir til Kanada, og Stella Karina varð seld N. J. Mortensen á Tvøroyri, hon fekk navnið Rasmus Effersøe.

Vit, sum kendu Erling, vistu at hann gavst ongan- tíð á hondum, tað skuldi altíð henda nakað. – Ætlanir hevði hann, tær vóru bæði nógv og fjøltátt-

Góð og snottlig skip. – Har stóð ongan tíð á at fáa dugnaligar skiparar og gott fólk

Sum hábærsligar drotningar sigldu Stellurnar á Norðuratlanthøvum